

Sygn. akt *XVII AmE 153/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	Sekretarz sądowy Wioleta Żochowska

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa ***(...) Spółki Akcyjnej we W.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 16 listopada 2012 roku nr(...)

orzeka:

1. zmienia punkt 2 decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16 listopada 2012 roku nr (...), w ten sposób, że odstępuje od wymierzenia kary,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu opłaty od odwołania,
3. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 153/12*

UZASADNIENIE

Decyzją (...)z dnia 16 listopada 2012 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej „Prezesem URE”) na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 25, art. 56 ust. 2 pkt 1, ust. 3 i ust. 6 w związku z art. 9h ust. 1 ustawy prawo energetyczne oraz w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy prawo energetyczne oraz zmianie niektórych innych ustaw, a także na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 ustawy prawo energetyczne po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. (zwany dalej „Przedsiębiorcą”) orzekł, że:

1) Przedsiębiorca z nieuzasadnionych powodów nie wystąpił do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h ust. 1 ustawy prawo energetyczne, w terminie określonym w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw, zwanej „ustawą zmieniającą”;

2) Za działanie wskazane w punkcie 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), co stanowi (...) (po zaokrągleniu) przychodu z działalności osiągniętego w 2011 roku.

W odwołaniu od przedmiotowej decyzji, powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej z tytułu udzielonego pełnomocnictwa oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wyszczególnionych w treści odwołania na okoliczności w nim wskazane.

Powód zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 25 ustawy prawo energetyczne poprzez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że odwołująca z nieuzasadnionych powodów nie wystąpiła do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o wyznaczenie (...) Sp. z o.o. operatorem systemu dystrybucyjnego dla sieci dystrybucyjnej, będącej własnością odwołującej i uznanie, że odwołująca wypełnia przesłanki do nałożenia na nią kary pieniężnej, podczas gdy prawidłowa ocena całokształtu materiału dowodowego niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, że nie wystąpiły przesłanki do wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie, a odwołująca miała uzasadnione powody do niezłożenia wyżej wskazanego wniosku z uwagi na okoliczności ochrony interesu Spółki, zagrożonego przez działania przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o., które rości sobie wyłączne prawo do przeniesienia na nie prawa własności nieruchomości wraz z infrastrukturą energetyczną, a które zostało wskazane przez Prezesa URE jako podmiot, który winien zostać wskazany przez powoda do pełnienia funkcji (...), przy czym jednocześnie stan stosunków prawnych sieci należącej do powoda nie pozwalał na wskazanie innego podmiotu do pełnienia funkcji (...) co spowodowało podjęcie kroków prawnych w celu sprzedaży w drodze przetargu nieruchomości wraz z siecią dystrybucyjną na niej położoną i powstania na tym tle sporu (obecnie już na etapie postępowania sądowego).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany wskazał przy tym, iż zarzuty odniesione przez powoda w odwołaniu nie zasługują w jego ocenie na uwzględnienie i podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 19 czerwca 2012 roku Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, w związku z nie wystąpieniem z wnioskiem o którym mowa w art. 9h ust. 1 ustawy prawo energetyczne, tj. z wnioskiem o wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego dla sieci będącej jego własnością. Wraz z zawiadomieniem pozwany wezwał powoda do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień, złożenia wniosków dowodowych oraz przesłania uwierzytelnionych kopii dokumentów mających związek ze sprawą.

Pismem z dnia 13 lipca 2012 roku powód w odpowiedzi na zawiadomienie wniósł o odstąpienie od nałożenia kary i złożył wyjaśnienia w sprawie.

Pismem z dnia 10 września 2012 roku powód został wezwany do przedstawienia sprawozdania finansowego oraz wskazania właściwego miejscowo Urzędu Skarbowego.

Pismem z dnia 21 września 2012 roku powód w odpowiedzi na wezwanie z dnia 10 września 2012 roku udzielił wymaganych odpowiedzi przedstawiając sprawozdanie finansowe z 2011 roku.

Pismem z dnia 1 października 2012 roku Prezes URE zawiadomił powoda o zakończeniu postępowania dowodowego oraz poinformował o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i wypowiedzenia się co do

zebranych dowodów. Pełnomocnik powoda w dniu 15 października 2012 roku zapoznał się z materiałem dowodowym nie zgłaszając żadnych uwag.

Pismem z dnia 5 listopada 2012 roku Prezes URE ponownie podjął zakończone postępowanie dowodowe w sprawie i wezwał do przesłania dodatkowych wyjaśnień, na które to wezwanie powód odpowiedział pismem z dnia 22 listopada 2012 roku.

Pismem z dnia 11 grudnia 2012 roku powód oraz (...) Sp. z o.o. zostali wezwani przez Prezesa URE do przesłania szczegółowego wykazu majątku elektroenergetycznego.

W dniu 10 stycznia Prezes URE zawiadomił powoda i (...) Sp. z o.o. o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się ze zebrany materiałem dowodowym i wypowiedzenia się co do niego.

Decyzją (...)z dnia 16 listopada 2012 roku Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną za niewystąpienie z nieuzasadnionych powodów z wnioskiem o którym mowa w art. 9h ust. 1 ustawy prawo energetyczne.

Od powyższej decyzji powód w dniu 7 grudnia 2012 roku wniósł odwołania zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej uchylenie.

Decyzją z dnia 1 marca 2013 roku nr (...)Prezes URE wyznaczył z urzędu na okres do dnia 25 czerwca 20125 roku przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego na sieciach stanowiących własność powoda i określił warunki realizacji i kryteriów niezależności niezbędne do realizacji zadań operatora dystrybucyjnego.

Decyzją z dnia 16 sierpnia 2013 roku nr (...)Prezes URE po9 rozpatrzeniu odwołania złożonego przez powoda od decyzji Prezesa URE z dnia 1 marca 2013 roku postanowił uchylić w całości zaskarżoną decyzję z dnia 1 marca 2013 roku nr (...).

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2013 roku Prezes URE zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne wszczęte w sprawie wyznaczenia przedsiębiorstwa energetycznego operatorem systemu dystrybucyjnego na sieciach powoda.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego oraz dołączonych do odwołania.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 479⁴⁶ k.p.c. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest właściwy w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Wniesienie do Sądu odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna cywilne, pierwszoinstancyjne postępowanie sądowe, w którym Sąd dokonuje własnych ustaleń, rozważając całokształt materiału dowodowego, na co wielokrotnie wskazywał tak Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak też Sąd Apelacyjny oraz Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach (np.: wyrok Sądu Najwyższy z dnia 29 maja 1991 roku, sygn. akt III CRN 120/91, wyroku z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98, wyrok SOKiK z dnia 18 lutego 2004 roku o sygnaturze akt XVII AmT 2/03).

Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami, powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu cywilnym.

Odnosząc się do treści odwołania, zdaniem Sądu, brak jest podstaw do stwierdzenia naruszenia przez Prezesa URE art. 56 ust. 1 pkt 25 ustawy Prawo energetyczne.

Zgodnie z treścią art. 9h ust 1 ustawy Prawo energetyczne Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego, systemu magazynowania, systemu skraplania gazu ziemnego lub operatora systemu połączonego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 2. Powyższy zapis nakłada więc na właściciela infrastruktury obowiązek złożenia wniosku do Prezesa URE o wyznaczenie operatora. Niezaprzeczalnie takiego wniosku powód nie złożył, tym samym zostały wypełnione przesłanki, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 25 ustawy Prawo energetyczne, który stanowi, że karze podlega kto z nieuzasadnionych powodów nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h ust. 1 i 6, oraz nie dopełnia warunków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 9h ust. 9.

Mając jednak na uwadze złożoność sytuacji faktycznej na obszarze będącym własnością właściciela sieci przesyłowej – powoda, Sąd uznał, że wystąpiły przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary. Niewątpliwie rację ma Prezes URE, że strona powodowa miała możliwość powierzenia obowiązków (...) na sieci będącej jej własnością innemu przedsiębiorstwu. Jednakże jak słusznie wskazuje powód w momencie, w którym przedmiotowy wniosek miał zostać złożony powstał spór pomiędzy powodem, a (...) sp. z o.o. we W., predestynującym do pełnienia funkcji (...). Nadto w tym czasie Przedsiębiorstwo (...) S.A. we W. zadeklarowało wolę nabycia lub dzierżawy infrastruktury elektroenergetycznej, dla której wniosek o ustanowienie (...) miał złożyć powód. Do rozpisanego przetargu staną tylko pierwszy ze wskazanych podmiotów, drugi wystąpił przeciwko powodowi na drogę sądową. W tej sytuacji, zdaniem Sądu wyniknęły okoliczności, w których powód miał usprawiedliwione trudności do ze złożeniem prawidłowego wniosku, o którym mowa w art. 9h ust. 1 ustawy Prawo energetyczne. Sama złożona sytuacja faktyczna była podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary powodowi. Tym bardziej, że złożoność stanu faktycznego została dostrzeżona również przez Prezesa URE. Był on bowiem zmuszony do zawieszenia wszczętego z urzędu postępowania o wyznaczenie operatora systemu dystrybucji z uwagi na niejasną sytuację faktyczną dotyczącą sieci będącej własnością powoda. Jeżeli zaś Organ nie potrafił określić, kto ma pełnić funkcję (...), to zdaniem Sądu podmiot, który nie zajmuje się fachowo tego typu sprawami, a ma obowiązek chronić swoją własność, mógł mieć usprawiedliwione kłopoty z prawidłowym sformułowaniem przedmiotowego wniosku.

Mając powyższe na uwadze Sąd stanął na stanowisku, że zaszły przesłanki określone w treści art. 56 ust 6a ustawy Prawo energetyczne do odstąpienia od wymierzenia kary. Sąd nie ma wątpliwości, że w ustalonym stanie faktycznym stopień szkodliwości czynu powoda jest znikomy, tym bardziej, że wszczęte przez Prezesa URE z urzędu postępowanie nie przyniosło do dnia dzisiejszego rezultatu, bez winy powoda.

W związku z powyższą argumentacją Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁽⁵³⁾ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną przez powoda w niniejszej sprawie decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...)z dnia 16 listopada 2012, orzekając jak w sentencji.

Kierując się względami słuszności i brakiem dysproporcji w poniesionych przez strony kosztach Sąd uznał za właściwe znieść wzajemnie między stronami (powodem i pozwanym) koszty zastępstwa procesowego w oparciu o art. 100 kpc. Przepis ten stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, wyrażonej w art. 98 kpc, promujący uczciwe zachowanie się strony powodowej. Zgodnie art. 100 w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Zdaniem Sądu słusznym jest odstąpienie od ogólnej reguły w zakresie rozliczania kosztów zastępstwa procesowego i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda jedynie kwoty 100 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej.

SSO Dariusz Dąbrowski